

september pegede på en fare for en islamisering af Europa og citerede den amerikanske samfundsforsker Bernard Lewis, det er altså verdens førende islamforsker, som har forudsagt, at Europa ved næste århundredskifte er islamiseret, og at det er noget, der vil ske via Tyrkiet, kan det så ikke give fru Anne Grete Holmsgaard en lille smule at tænke over, altså at der måske var noget, der på den anden side også skulle overvejes?

Kl. 16.20

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil sige til dem, der ikke kender Bernard Lewis eller ikke har læst Bernard Lewis – hvad jeg godt nok har – at han er islamforsker. Men der er mange islamforskere, og jeg vil sige, at jeg er dybt uenig i det perspektiv, Bernard Lewis fremstiller, og jeg mener ikke, at han har ret meget at have det i.

Den største fare for, at det overhovedet kunne blive en realitet, er – som Lewis siger – at man spreder skræmmebilleder om, hvilken slags mennesker muslimer er. Hvis vi bliver ved med at udbrede myten om, at man ikke kan være muslim og demokrat samtidig, er det den største fare.

Så vil jeg blot sige til hr. Langballe, at det er for så vidt rigtigt, at det er en anomalitet at tale om kristne fundamentalister. Men ikke desto mindre kan vi altså konstatere, at der er mange af dem – det blev senest demonstreret ved det amerikanske præsidentvalg – man må jo sige, at meget, meget, meget store amerikanske befolkningsgrupper er kristne fundamentalister, og det er ganske uhyggeligt efter min mening.

Formanden:

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard, og så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Dansk Folkeparti har fremsat et meget ejendommeligt beslutningsforslag. De beder om, at følgende spørgsmål bliver sendt ud til den danske befolkning til folkeafstemning: Bør den danske regering arbejde for at modvirke, at Tyrkiet optages som medlem af Den Europæiske Union? Det vil altså sige, at man beder den danske befolkning opfordre den danske regering til at modvirke, at Tyrkiet optages som medlem af Den Europæiske Union.

Det er det mest ejendommelige spørgsmål, jeg nogen sinde har været ude for er rettet til en befolkning. Hvis man ikke vil have Tyrkiet med i Den Europæiske Union, skal man stemme ja til spørgsmålet ved folkeafstemningen. Jeg kan godt forestille mig, at kampagnen op til den folkeafstemning bliver ret så forvirrende: Vil I sige nej, så stem ja, og vil I sige ja, så stem nej. Det kunne godt blive meget, meget spøjst, og det kunne virkelig blive en tumleplads for de demagoger, som Dansk Folkeparti huser i så rigelig mængde.

Det Radikale Venstre er imod dette forslag. For det første fordi formuleringen er absurd, og for det andet fordi det altså handler om Tyrkiets optagelse i EU og ikke om det modsatte.

Dansk Folkeparti opremser en lang række argumenter for, hvorfor man ikke vil have, at der overhovedet påbegyndes optagelsesforhandlinger med Tyrkiet. Man mener ikke, at Tyrkiet er europæisk; Tyrkiet er et tilbagestående, korrupt og fattigt land; Tyrkiet har ikke nogen respekt for lov og ret; Tyrkiet er ikke sekulariseret ordentligt, det er islamisk, og sekulariseringen er kun en tynd fernis, som er smurt på af eliten og militæret; Tyrkiet har tropper på Cypern, og der kommer mere indvandring fra Tyrkiet, hvis Tyrkiet opnår medlemskab – alt sammen synspunkter om Tyrkiet, som vi udmærket godt ved Dansk Folkeparti har.

Men Tyrkiet er jo netop ansøgerland, fordi det gerne vil opfylde alle de kriterier, der er stillet op for at blive medlem af EU, og som alle andre medlemslande har skullet opfylde: Respekt for menneskerettigheder, respekt for demokratiet, status som en retsstat, orden i økonomien og orden i fantastisk mange andre ting. Det er noget, alle medlemslande har skullet opfylde.

At modsætte sig, at optagelsesforhandlingerne overhovedet starter, er selvfølgelig det samme som at sige: I kan aldrig nogen sinde blive medlem. Det mener Dansk Folkeparti, men det mener Det Radikale Venstre ikke. Vi mener, at hvis Tyrkiet opfylder alle de kriterier, som EU normalt stiller til et nyt medlemsland, skal Tyrkiet også have mulighed for at blive medlem. Det skal de til den tid værende medlemslandes regeringer og parlamenter imidlertid godkende, som de har skullet ved alle andre udvidelser.

Vi mener i virkeligheden, at den ene afstemning, der har været holdt – det var i Frankrig, for 33 år siden var det vist, om Englands, Irlands og Danmarks optagelse i EF – var en skamplet på EU. Den folkeafstemning burde aldrig have fun-